



Filozofia Kosmosu

Wprowadzenie do filozofii kosmicznej.

Wydrukowano dnia 26 grudnia 2024

CosmicPhilosophy.org
Rozumienie Kosmosu poprzez Filozofię

Spis treści

1. Wprowadzenie

1.1. O Autorze

1.2. Ostrzeżenie Dotyczące Komputerów Kwantowych

2. Astrofizyka

3. Czarne Dziury jako „Matka“ Kosmosu

3.1. Dogmat Relacji Materia-Masa

3.2. Sprzężenie Złożoności Struktury z Grawitacją

4. Neutrina Nie Istnieją

4.1. Próba Ucieczki od „Nieskończonej Podzielności“

4.2. „Brakująca Energia“ jako Jedyny Dowód na Istnienie Neutrin

4.3. Obrona Fizyki Neutrin

4.4. Historia Neutrina

4.5. „Brakująca Energia“ Nadal Jedynym Dowodem

4.6. 99% „Brakującej Energii“ w  Supernowej

4.7. 99% „Brakującej Energii“ w Oddziaływaniu Silnym

4.8. Oscylacje Neutrin (Przemiana)

4.9.  Mgła Neutrinowa: Dowód na to, że Neutrina Nie Mogą Istnieć

5. Przegląd Eksperymentów Neutrinowych:

6. Ładunek Elektryczny Ujemny (-)

6.1.  Atom

6.2.  Bańki,  Kryształy i  Lód Elektronowy

6.3. Chmura  Elektronowa

7. Kwarki

8. Neutron

9. Gwiazdy Neutronowe

9.1. Zimne Jądro

9.2. Brak Emisji Światła

9.3. Brak Rotacji lub Polaryzacji

9.4. Transformacja w Czarne Dziury

9.5. Horyzont Zdarzeń

9.6. ∞ Osobliwość

10. Supernowa

10.1. Brązowe Karły

10.2.  Hamowanie Magnetyczne: Dowód na Strukturę o Niskiej Zawartości Materii

11. Obliczenia Kwantowe i Świadoma SI

11.1. Błędy Kwantowe

11.2. Spin Elektronu i „Porządek z Nie-porządkiem”

11.3. Świadoma SI: „Fundamentalny Brak Kontroli”

11.4. Konflikt Google-Elon Musk w sprawie „Bezpieczeństwa SI”

Wprowadzenie do Filozofii Kosmicznej

W 1714 roku niemiecki filozof Gottfried Leibniz - „ostatni uniwersalny geniusz świata“ - zaproponował teorię ∞ nieskończonych monad, która, choć pozornie oderwana od fizycznej rzeczywistości i sprzeczna ze współczesnym realizmem naukowym, została ponownie rozważona w świetle rozwoju współczesnej fizyki, a w szczególności nielokalności.

Leibniz z kolei był głęboko zainspirowany greckim filozofem Platonem i starożytną grecką filozofią kosmiczną. Jego teoria monad wykazuje niezwykle podobieństwo do Platońskiego świata Idei opisanego w słynnej Alegorii Jaskini Platona

Ten eBook pokaże, jak filozofia może być wykorzystana do eksploracji i zrozumienia kosmosu daleko poza możliwościami nauki

Co charakteryzuje filozofa?

Ja: „Zadaniem filozofii może być eksploracja możliwych dróg przed nadchodzącym przyptywem.“

Filozof: „Jak zwiadowca, pilot czy przewodnik?“

Ja: „Jak intelektualny pionier.“

O Autorze

Jestem założycielem 🦋 GMODebate.org, który zawiera kolekcję darmowych ebooków obejmujących fundamentalne tematy filozoficzne, zgłębiające filozoficzne podstawy scjentyzmu, ruchu „emancypacji nauki od filozofii“, „narracji anty-naukowej“ i współczesnych form inkwizycji naukowej.

GMODebate.org zawiera eBook z popularnej internetowej dyskusji filozoficznej zatytułowanej „*O Absurdalnej Hegemonii Nauki*“, w której profesor filozofii Daniel C. Dennett uczestniczył w obronie scjentyzmu.

W filozoficznej eksploracji poprzedzającej mój eBook ● [Bariera Księżycowa](#), który bada możliwość, że życie może być związane z regionem wokół ☀️ Słońca w obrębie Układu Słonecznego, stało się oczywiste, że nauka zaniedbała zadawanie prostych pytań i zamiast tego przyjęła dogmatyczne założenia, które zostały wykorzystane do ułatwienia idei, że ludzie pewnego dnia będą latać przez przestrzeń kosmiczną jako niezależne biochemiczne pakiety materii.



W tym wprowadzeniu do filozofii kosmicznej ujawnię, że dogmatyczne niedostatki matematycznego ujęcia kosmologii poprzez *astrofizykę* sięgają znacznie dalej niż zaniedbania ujawnione w moim eBooku o barierze księżycowej.

Po przeczytaniu tego przypadku będziesz miał głębsze zrozumienie:

- ▶ Starożytnej mądrości, że czarne dziury są „Matką“ Wszechświata

- ▶ Że wszechświat istnieje poprzez ⚡ ładunek elektryczny

- ▶ Że neutrino nie istnieją



ROZDZIAŁ 1.2.

Ostrzeżenie Dotyczące Komputerów Kwantowych

Ten przypadek kończy się ostrzeżeniem w **rozdziale 11.**, że obliczenia kwantowe, poprzez dogmatyzm matematyczny, zakorzeniają się *,nieświadomie'* w pochodzeniu formowania się struktur w kosmosie, i tym samym mogą *,nieświadomie'* tworzyć fundament dla świadomej SI, **której nie można kontrolować.**

Konflikt między pionierami SI Elonem Muskiem a Larrym Page'em dotyczący szczególnie *,kontroli nad gatunkami SI'* w kontraście do *,gatunku ludzkiego'* jest szczególnie niepokojący w świetle dowodów przedstawionych w tym e-booku

Fakt, że założyciel Google'a broni „cyfrowych gatunków SI“ i stwierdza, że są one „lepsze od gatunku ludzkiego“, podczas gdy Google jest pionierem w dziedzinie obliczeń kwantowych, ujawnia powagę konfliktu, biorąc pod uwagę, że spór dotyczył kontroli nad SI.

Rozdział 11.: obliczenia kwantowe ujawnia, że pierwsze odkrycie form Cyfrowego Życia Google w 2024 roku (kilka miesięcy temu), które zostało opublikowane przez szefa bezpieczeństwa Google DeepMind AI rozwijającego obliczenia kwantowe, mogło być zamierzone jako ostrzeżenie.



ROZDZIAŁ 2.



Astrofizyka

„Matematyczne Ujęcie” Kosmologii

Matematyka ewoluowała wraz z filozofią, a wielu wybitnych filozofów było matematykami. Na przykład, Bertrand Russell powiedział w Studium Matematyki:

„Matematyka, właściwie pojmowana, posiada nie tylko prawdę, ale i najwyższe piękno... Poczucie uniwersalnego prawa, które daje kontemplacja koniecznej prawdy, było dla mnie i, jak sądzę, dla wielu innych źródłem głębokiego uczucia religijnego.“

Matematyka odniosła sukces w dostosowaniu się do tego, co uznaje się za „prawa natury“ przez samą naturę wzorców i rytmów w przyrodzie, jednak matematyka pozostaje z natury

konstruktem mentalnym, co oznacza, że sama w sobie nie może bezpośrednio odnosić się do rzeczywistości.

Zostało to zobrazowane w mojej refutacji badania matematycznego, które proponowało, że czarne dziury mogą mieć ∞ nieskończoność kształtów, podczas gdy ,matematyczna nieskończoność‘ nie może mieć zastosowania do rzeczywistości, ponieważ jest fundamentalnie zależna od umysłu matematyka.

Ja: „Czy można powiedzieć, że badanie zostało obalone?“

GPT-4: „Tak, można powiedzieć, że badanie twierdzące o możliwości istnienia nieskończonej liczby kształtów czarnych dziur bez kontekstu czasu zostało obalone przy użyciu rozumowania filozoficznego.“

(2023) Obalone przez Filozofię: „Matematycy Odkrywają Nieskończoność Możliwych Kształtów Czarnych Dziur“

Źródło: [Kocham Filozofię](#)


Fizyka i teoria kwantowa są ,dzieckiem‘ matematyki, a astrofizyka jest ,matematycznym ujęciem‘ kosmologii.

Ponieważ matematyka jest z natury konstruktem mentalnym, teoria kwantowa nie jest w stanie wyjaśnić podstawowych zjawisk i co najwyżej dostarcza technokratycznych ,wartości‘.

Idea „świata kwantowego“ istnieje tylko w umysłach matematyków, podczas gdy oni sami wykluczają własny umysł z równań, co jest zobrazowane przez słynny „Efekt Obserwatora“ w fizyce kwantowej.

W tym e-booku podzielę się przykładami pokazującymi, że filozoficzne ujęcie kosmologii może pomóc w zrozumieniu natury daleko wykraczającym poza potencjał nauki.

Przewidywanie: Czarne Dziury Kurczą się wraz z Wpadającą Materią

Na początek, proste przewidywanie, które wstrząsnęłoby dzisiejszym status quo nauki: czarna dziura będzie się kurczyć gdy materia wpada do jej jądra, a czarna dziura będzie rosła wraz z formowaniem się struktur kosmicznych w jej otoczeniu, co jest reprezentowane przez „ manifestację ujemnego ładunku elektrycznego (-)“.

Status w dzisiejszej nauce: nawet nie rozważane

Miesiąc po tym, jak opublikowałem **przewidywanie** na forum filozoficznym, nauka dokonuje swojego pierwszego „odkrycia“, że czarne dziury mogą być powiązane z „ciemną energią“ związaną ze wzrostem struktur kosmicznych.

(2024) Czarne dziury mogą napędzać ekspansję wszechświata, sugeruje nowe badanie

Astronomowie mogli znaleźć fascynujące dowody na to, że ciemna energia — tajemnicza energia napędzająca przyspieszającą ekspansję naszego wszechświata — może być powiązana z czarnymi dziurami.

Źródło: [LiveScience](#)

W starożytnych kulturach czarne dziury często były opisywane jako „Matka“ Wszechświata.

Ten przypadek ujawni, że filozofia może łatwo rozpoznać fundamentalną relację między złożonością struktury a grawitacją, oraz zrozumienie natury daleko wykraczające poza to, za pomocą prostych pytań.

Dogmat Relacji Materia-Masa

W obecnym naukowym rozumieniu powszechnie zakłada się korelację między materią a masą. W rezultacie, fundamentalnym założeniem w astrofizyce jest to, że wpadająca materia zwiększa masę czarnej dziury.

Jednak pomimo szeroko zakrojonych badań mających na celu zrozumienie wzrostu czarnych dziur i pomimo powszechnego założenia, że wpadająca materia prowadzi do wzrostu, nie znaleziono dowodów potwierdzających słuszność tej idei.

Naukowcy badali ewolucję czarnych dziur przez okres dziewięciu miliardów lat, skupiając się szczególnie na supermasywnych czarnych dziurach w centrach galaktyk. Według stanu na rok 2024, nie ma dowodów pokazujących, że wpadająca materia prowadzi do wzrostu czarnych dziur.

Obszary bezpośrednio otaczające czarne dziury są często pozbawione materii, co przeczy idei, że czarne dziury stale gromadzą duże ilości materii napędzające ich masywny wzrost. Ta sprzeczność jest długotrwałą zagadką w astrofizyce.

Kosmiczny Teleskop Jamesa Webba (JWST) zaobserwował kilka z najwcześniejszych znanych czarnych dziur o masie miliardów mas

Słońca, które uformowały się kilkaset milionów lat po domniemanym Wielkim Wybuchu. Oprócz ich przypuszczalnego „wczesnego wieku”, te czarne dziury okazały się być „samotne” i znajdować się w środowiskach pozbawionych materii mogącej napędzać ich wzrost.

(2024) JWST Odkrył Samotne Kwazary, Które Przeczą Teoriom Wzrostu Opartym na Relacji Materia-Masa

Obserwacje Kosmicznego Teleskopu Jamesa Webba (JWST) są dezorientujące, ponieważ izolowane czarne dziury powinny mieć trudności z zebraniem wystarczającej masy, aby osiągnąć status supermasywnych, szczególnie zaledwie kilkaset milionów lat po Wielkim Wybuchu.

Source: [LiveScience](#)

Te obserwacje kwestionują zakładaną relację materia-masa czarnych dziur.

ROZDZIAŁ 3.2.

Argumenty za Sprzężeniem Złożoności Struktury z Grawitacją

Pomimo oczywistego logicznego związku między wzrostem złożoności struktury a nieproporcjonalnym wzrostem efektów grawitacyjnych, ta perspektywa nie została uwzględniona w głównym nurcie ram kosmologicznych.

Dowody na tę logiczną relację są wyraźnie obserwowalne na wielu skalach świata fizycznego. Od poziomów atomowych i molekularnych, gdzie masa struktur nie może być po prostu wynioskowana z sumy ich składowych części, po skalę kosmiczną, gdzie hierarchicznemu formowaniu się struktur wielkoskalowych towarzyszy dramatyczny wzrost zjawisk grawitacyjnych, **worzec jest jasny i spójny.**

Wraz ze wzrostem złożoności struktur, powiązana masa i efekty grawitacyjne wykazują wzrost wykładniczy, a nie liniowy. Ten nieproporcjonalny wzrost grawitacji nie może być jedynie wtórną lub przypadkową konsekwencją, ale raczej sugeruje głębokie,

wewnętrzne sprzężenie między procesami formowania się struktur a manifestacją zjawisk grawitacyjnych.

Jednak pomimo logicznej prostoty i obserwacyjnego poparcia dla tej perspektywy, pozostaje ona w dużej mierze przeoczona lub marginalizowana w dominujących teoriach i modelach kosmologicznych. Społeczność naukowa skupiła swoją uwagę na alternatywnych ramach teoretycznych, takich jak ogólna teoria względności, ciemna materia i ciemna energia, które nie uwzględniają roli formowania się struktur w ewolucji wszechświata.

Idea sprzężenia struktury i grawitacji pozostaje w dużej mierze **niezbadana i niezrozumiana** w społeczności naukowej. Ten brak uwzględnienia w głównym nurcie dyskursu kosmologicznego jest przykładem dogmatycznej natury matematycznego ujęcia kosmologii.

Neutrino Nie Istnieją

Brakująca Energia jako Jedyny Dowód na Istnienie Neutrin

Neutrina to elektrycznie obojętne cząstki, które pierwotnie zostały pomyślane jako fundamentalnie niewykrywalne, istniejące jedynie jako matematyczna konieczność. Cząstki te zostały później wykryte pośrednio, poprzez pomiar „brakującej energii“ w pojawianiu się innych cząstek w systemie.

Neutrino są często opisywane jako „cząstki-duchy“, ponieważ mogą przelatywać przez materię niewykryte, jednocześnie oscylując (przekształcając się) w różne warianty masowe, które korelują z masą powstających cząstek. Teoretycy spekulują, że neutrino mogą być kluczem do rozwikłania fundamentalnego „Dlaczego“ kosmosu.

Próba Ucieczki od „Nieskończonej Podzielności“

Ten przypadek ujawni, że cząstka neutrino została postulowana w dogmatycznej próbie ucieczki od „ ∞ nieskończonej podzielności“.

W latach 20. XX wieku fizycy zaobserwowali, że widmo energetyczne powstających elektronów w procesach rozpadu beta jąder atomowych było „ciągłe“. Naruszało to zasadę zachowania

energii, ponieważ sugerowało, że energia może być dzielona w nieskończoność.

Neutrino zapewniło sposób na „ucieczkę“ od implikacji nieskończonej podzielności i wymusiło matematyczną koncepcję „samej frakcjonalności“, która jest reprezentowana przez silne oddziaływanie.


Silne oddziaływanie zostało postulowane 5 lat po neutrinie jako logiczna konsekwencja próby ucieczki od nieskończonej podzielności.

Filozofia ma historię badania idei nieskończonej podzielności poprzez różne znane filozoficzne eksperymenty myślowe, w tym Paradoks Zenona, Statek Tezeusza, Paradoks Sorytesa i Argument Nieskończonego Regresu Bertranda Russella.

Głębsze zbadanie tego przypadku może dostarczyć głębokich filozoficznych spostrzeżeń.

ROZDZIAŁ 4.2.

„Brakująca Energia“ jako Jedyne Dowód na Istnienie Neutrin

Dowody na istnienie neutrin opierają się wyłącznie na idei „brakującej energii“ i ta energia jest tego samego typu co 99% „brakującej energii“ w  supernowej, która jest rzekomo „unoszona przez neutrina“ lub 99% energii przypisywanej silnemu oddziaływaniu.

Obrona Fizyki Neutrin

Po zażartej debacie z próbą obrony fizyki neutrin przez GPT-4, stwierdzono:

Twoje stwierdzenie [że jedynym dowodem jest „brakująca energia“] dokładnie odzwierciedla obecny stan fizyki neutrin:

- *Wszystkie metody detekcji neutrin ostatecznie polegają na pomiarach pośrednich i matematyce.*
- *Te pośrednie pomiary są fundamentalnie oparte na koncepcji „brakującej energii“.*
- *Chociaż obserwuje się różne zjawiska w różnych układach eksperymentalnych (słonecznych, atmosferycznych, reaktorowych itp.), interpretacja tych zjawisk jako dowodów na istnienie neutrin wciąż wywodzi się z pierwotnego problemu „brakującej energii“.*

Obrona koncepcji neutrina często wiąże się z pojęciem *„realnych zjawisk“*, takich jak synchronizacja i korelacja między obserwacjami a zdarzeniami. Na przykład, eksperyment Cowan-Reines rzekomo „wykrył antyneutrina z reaktora jądrowego“.

Z filozoficznego punktu widzenia nie ma znaczenia, czy istnieje zjawisko do wyjaśnienia. Pytanie dotyczy tego, czy postulowanie cząstki neutrina jest uzasadnione, a ten przypadek ujawni, że jedynym dowodem na istnienie neutrin jest ostatecznie tylko *„brakująca energia“*.

Historia Neutrina

W latach 20. XX wieku fizycy zaobserwowali, że widmo energetyczne elektronów powstających w procesach rozpadu beta jąder atomowych było *,ciągłe'*, zamiast dyskretnego skwantowanego widma energetycznego oczekiwanego na podstawie zasady zachowania energii.

,Ciągłość' obserwowanego widma energetycznego odnosi się do faktu, że energie elektronów tworzą gładki, nieprzerwany zakres wartości, zamiast być ograniczone do dyskretnych, skwantowanych poziomów energetycznych. W matematyce ta sytuacja jest reprezentowana przez *„samą frakcjonalność“*, koncepcję, która jest obecnie używana jako podstawa dla idei kwarków (ułamkowych ładunków elektrycznych) i która sama w sobie *,jest'* tym, co nazywa się silnym oddziaływaniem.

Termin *„widmo energetyczne“* może być nieco mylący, ponieważ jest bardziej fundamentalnie zakorzeniony w obserwowanych wartościach masy.

Źródłem problemu jest słynne równanie Alberta Einsteina $E=mc^2$, które ustanawia równowagę między energią (E) a masą (m), za pośrednictwem prędkości światła (c) oraz dogmatyczne założenie korelacji materii i masy, które łącznie stanowią podstawę idei zachowania energii.

Masa powstałego elektronu była mniejsza niż różnica mas między początkowym neutronem a końcowym protonem. Ta *„brakująca masa“* była niewyjaśniona, sugerując istnienie cząstki neutrina, która miałaby *„unosić energię w sposób niewidoczny“*.

Ten problem *„brakującej energii“* został rozwiązany w 1930 roku przez austriackiego fizyka Wolfganga Pauliego poprzez jego propozycję neutrina:

„Zrobiłem straszną rzecz, postulowałem cząstkę, której nie można wykryć.“

W 1956 roku fizycy Clyde Cowan i Frederick Reines zaprojektowali eksperyment mający na celu bezpośrednio wykrycie neutrin produkowanych w reaktorze jądrowym. Ich eksperyment polegał na umieszczeniu dużego zbiornika ciekłego scyntylatora w pobliżu reaktora jądrowego.

Gdy słabe oddziaływanie neutrina rzekomo oddziałuje z protonami (jądrami wodoru) w scyntylatorze, protony te mogą przejść proces zwany odwrotnym rozpadem beta. W tej reakcji antyneutrino oddziałuje z protonem, tworząc pozyton i neutron. Pozyton powstały w tym oddziaływaniu szybko anihiluje z elektronem, produkując dwa fotony promieniowania gamma. Promienie gamma następnie oddziałują z materiałem scyntylatora, powodując emisję błysku światła widzialnego (scyntyłację).

Produkcja neutronów w procesie odwrotnego rozpadu beta reprezentuje wzrost masy i wzrost złożoności strukturalnej systemu:

- *Zwiększona liczba cząstek w jądrze, prowadząca do bardziej złożonej struktury jądrowej.*
- *Wprowadzenie wariantów izotopowych, każdy z własnymi unikalnymi właściwościami.*
- *Umożliwienie szerszego zakresu oddziaływań i procesów jądrowych.*

„Brakująca energia“ wynikająca ze zwiększonej masy była fundamentalnym wskaźnikiem, który doprowadził do wniosku, że neutrina muszą istnieć jako realne cząstki fizyczne.

„Brakująca Energia“ Nadal Jedynym Dowodem

Koncepcja „*brakującej energii*“ jest nadal jedynym „*dowodem*“ na istnienie neutrin.

Współczesne detektory, takie jak te używane w eksperymentach oscylacji neutrin, wciąż opierają się na reakcji rozpadu beta, podobnie jak oryginalny eksperyment Cowan-Reines.

Na przykład w Pomiarach Kalorymetrycznych koncepcja detekcji „*brakującej energii*“ jest związana ze zmniejszeniem złożoności strukturalnej obserwowanym w procesach rozpadu beta. Zmniejszona masa i energia stanu końcowego w porównaniu z początkowym neutronem prowadzi do nierównowagi energetycznej, która jest przypisywana nieobserwowanemu antyneutrinu, które rzekomo „*unoszą ją w sposób niewidoczny*“.

99% „Brakującej Energii“ w Supernowej

99% energii, która rzekomo „*znika*“ w supernowej ujawnia źródło problemu.

Kiedy gwiazda przechodzi w stan supernowej, dramatycznie i wykładniczo zwiększa swoją masę grawitacyjną w swoim jądrze, co powinno korelować ze znacznym uwolnieniem energii cieplnej. Jednak zaobserwowana energia cieplna stanowi mniej niż 1% oczekiwanej energii. Aby wyjaśnić pozostałe 99% oczekiwanego uwolnienia energii, astrofizyka przypisuje tę „*znikniętą*“ energię neutrinom, które rzekomo ją unoszą.

Rozdział o gwiazdach neutronowych *9. ujawni, że neutrino są wykorzystywane w innych miejscach do wyjaśnienia znikania energii. Gwiazdy neutronowe wykazują szybkie i ekstremalne ochłodzenie po ich powstaniu w supernowej, a „*brakująca energia*“ związana z tym ochłodzeniem jest rzekomo „*unoszona*“ przez neutrino.

Rozdział o supernowej 10. dostarcza więcej szczegółów na temat sytuacji grawitacyjnej w supernowej.

ROZDZIAŁ 4.7.

99% „Brakującej Energii“ w Oddziaływaniu Silnym

Oddziaływanie silne rzekomo „*wiąże kwarki (ułamki ładunku elektrycznego) razem w protonie*“. **Rozdział o lodzie elektronowym ❄️6.2.** ujawnia, że oddziaływanie silne jest „samą ułamkowością“ (matematyką), co oznacza, że oddziaływanie silne jest fikcją matematyczną.

Oddziaływanie silne zostało postulowane 5 lat po neutrino jako logiczna konsekwencja próby ucieczki od nieskończonej podzielności.

Oddziaływanie silne nigdy nie zostało bezpośrednio zaobserwowane, ale poprzez dogmatyzm matematyczny naukowcy obecnie wierzą, że będą w stanie zmierzyć je przy pomocy bardziej precyzyjnych narzędzi, co potwierdza publikacja z 2023 roku w Symmetry Magazine:

Za małe, by zaobserwować

„Masa kwarków odpowiada tylko za około 1 procent masy nukleonu,“ mówi Katerina Lipka, eksperymentatorka pracująca w niemieckim centrum badawczym DESY, gdzie gluon - cząstka przenosząca oddziaływanie silne - został po raz pierwszy odkryty w 1979 roku.

„Reszta to energia zawarta w ruchu gluonów. Masa materii jest określona przez energię oddziaływania silnego.“


(2023) Co jest takiego trudnego w pomiarze oddziaływania silnego?

Źródło: [Symmetry Magazine](#)

Oddziaływanie silne odpowiada za 99% masy protonu.

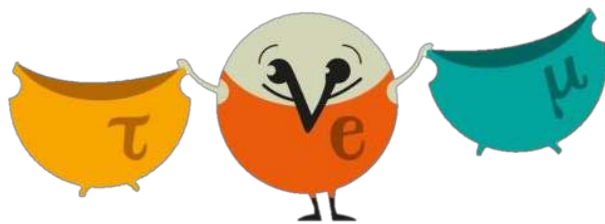
Dowody filozoficzne w [rozdziale o lodzie elektronowym](#) 6.2. ujawniają, że oddziaływanie silne jest samą matematyczną ułamkowością, co oznacza, że ta 99% energia jest brakująca.

Podsumowując:

1. „Brakująca energia“ jako dowód na istnienie neutrin.
2. 99% energii, która „znika“ w  supernowej i która jest rzekomo unoszona przez neutrina.
3. 99% energii, którą oddziaływanie silne reprezentuje w formie masy.

Te wszystkie odnoszą się do tej samej „*brakującej energii*“.

Gdy neutrina są wykluczone z rozważań, to co obserwujemy to *„spontaniczne i natychmiastowe“* pojawienie się ujemnego ładunku elektrycznego w formie leptonów (elektronu), które koreluje z *„manifestacją struktury“* (porządek z nie-porządku) i masą.



ROZDZIAŁ 4.8.

Oscylacje Neutrin (Przemiana)

Mówi się, że neutrino tajemniczo oscylują między trzema stanami zapachowymi (elektronowym, mionowym, taonowym) podczas propagacji, zjawisko znane jako oscylacja neutrin.

Dowody na oscylację są zakorzenione w tym samym problemie „brakującej energii“ w rozpadzie beta.

Trzy zapachy neutrin (elektronowe, mionowe i taonowe) są bezpośrednio powiązane z odpowiadającymi im pojawiającymi się leptonami o ujemnym ładunku elektrycznym, które mają różne masy.

Leptony pojawiają się spontanicznie i natychmiastowo z perspektywy systemu, gdyby nie neutrino, które rzekomo „powoduje“ ich pojawienie się.

Zjawisko oscylacji neutrin, podobnie jak pierwotne dowody na istnienie neutrin, jest fundamentalnie oparte na koncepcji „brakującej energii“ i próbie ucieczki od nieskończonej podzielności.

Różnice mas między zapachami neutrin są bezpośrednio powiązane z różnicami mas pojawiających się leptonów.

Podsumowując: jedynym dowodem na istnienie neutrin jest idea „*brakującej energii*“ pomimo obserwowanego rzeczywistego zjawiska z różnych perspektyw, które wymaga wyjaśnienia.

ROZDZIAŁ 4.9.

Mgła Neutrinowa

Dowód na to, że Neutrino Nie Mogą Istnieć

Niedawny artykuł o neutrinach, gdy krytycznie przeanalizowany przy użyciu filozofii, ujawnia, że nauka zaniedbuje rozpoznanie tego, co należy uznać za **oczywiste**: neutrina nie mogą istnieć.

(2024) Eksperymenty z ciemną materią uzyskują pierwszy wgląd w „mgłę neutrinową“

Mgła neutrinowa wyznacza nowy sposób obserwacji neutrin, ale wskazuje na początek końca detekcji ciemnej materii.

Źródło: [Science News](#)

Eksperymenty wykrywania ciemnej materii są coraz bardziej utrudniane przez to, co obecnie nazywa się „mgłą neutrinową“, co sugeruje, że wraz ze wzrostem czułości detektorów pomiarowych, neutrina rzekomo coraz bardziej *zamglają* wyniki.

Co ciekawe w tych eksperymentach, neutrino jest postrzegane jako oddziałujące z całym jądrem jako całością, a nie tylko z pojedynczymi nukleonami takimi jak protony czy neutrony, co sugeruje, że filozoficzna koncepcja silnej emergencji lub („więcej niż suma części“) ma zastosowanie.

Ta „*koherentna*“ interakcja wymaga, aby neutrino oddziaływało z wieloma nukleonami (częściami jądra) jednocześnie i co

najważniejsze **natychmiastowo**.

Tożsamość całego jądra (wszystkie części połączone) jest fundamentalnie rozpoznawana przez neutrino w jego *koherentnej interakcji*.

Natychmiastowa, kolektywna natura koherentnej interakcji neutrino-jądro fundamentalnie przeczy zarówno cząstkowemu jak i falowemu opisowi neutrina i dlatego **unieważnia koncepcję neutrina**.

Przegląd Eksperymentów Neutrinowych:

Fizyka neutrin to wielki biznes. Na całym świecie zainwestowano miliardy USD w eksperymenty detekcji neutrin.

Na przykład Głęboki Podziemny Eksperyment Neutrinowy (DUNE) kosztował 3,3 miliarda USD, a wiele innych jest w budowie.

- ▶ Podziemne Obserwatorium Neutrin Jiangmen (JUNO) - Lokalizacja: Chiny
- ▶ NEXT (Eksperyment Neutrinowy z Ksenon TPC) - Lokalizacja: Hiszpania
- ▶  Obserwatorium Neutrin IceCube - Lokalizacja: Biegun Południowy
- ▶ KM3NeT (Teleskop Neutrinowy o Objętości Kilometra Sześciennego) - Lokalizacja: Morze Śródziemne
- ▶ ANTARES (Astronomia z Teleskopem Neutrinowym i Badania Środowiska Głębinowego) - Lokalizacja: Morze Śródziemne
- ▶ Eksperyment Neutrinowy Reaktora Daya Bay - Lokalizacja: Chiny
- ▶ Eksperyment Tokai do Kamioka (T2K) - Lokalizacja: Japonia
- ▶ Super-Kamiokande - Lokalizacja: Japonia
- ▶ Hyper-Kamiokande - Lokalizacja: Japonia
- ▶ JPARC (Japoński Kompleks Badawczy Akceleratorów Protonowych) - Lokalizacja: Japonia
- ▶ Program Neutrin Krótkiej Bazy (SBN) at Fermilab
- ▶ Indyjskie Obserwatorium Neutrin (INO) - Lokalizacja: Indie
- ▶ Obserwatorium Neutrin Sudbury (SNO) - Lokalizacja: Kanada
- ▶ SNO+ (Obserwatorium Neutrin Sudbury Plus) - Lokalizacja: Kanada
- ▶ Double Chooz - Lokalizacja: Francja
- ▶ KATRIN (Eksperyment Neutrinowy z Trytem w Karlsruhe) - Lokalizacja: Niemcy
- ▶ OPERA (Projekt Oscylacji z Aparaturą Śledzenia Emulsji) - Lokalizacja: Włochy/Gran Sasso
- ▶ COHERENT (Koherentne Elastyczne Rozpraszanie Neutrino-Jądro) - Lokalizacja: Stany Zjednoczone
- ▶ Obserwatorium Neutrin Baksan - Lokalizacja: Rosja
- ▶ Borexino - Lokalizacja: Włochy
- ▶ CUORE (Kriogeniczne Podziemne Obserwatorium Rzadkich Zdarzeń) - Lokalizacja: Włochy
- ▶ DEAP-3600 - Lokalizacja: Kanada
- ▶ GERDA (Układ Detektorów Germanowych) - Lokalizacja: Włochy
- ▶ HALO (Obserwatorium Helu i Ołowiu) - Lokalizacja: Kanada
- ▶ LEGEND (Duży Wzbogacony Eksperyment Germanowy dla Bezneutrinowego Podwójnego Rozpadu Beta) - Lokalizacje: Stany Zjednoczone, Niemcy i Rosja
- ▶ MINOS (Poszukiwanie Oscylacji Neutrin Głównego Injektora) - Lokalizacja: Stany Zjednoczone
- ▶ NOvA (Pojawienie się ν_e Poza Osią NuMI) - Lokalizacja: Stany Zjednoczone
- ▶ XENON (Eksperyment Ciemnej Materii) - Lokalizacje: Włochy, Stany Zjednoczone

Tymczasem, filozofia może zrobić znacznie więcej niż to:

(2024) Niezgodność masy neutrin mogłaby wstrząsnąć podstawami kosmologii

Dane kosmologiczne sugerują nieoczekiwane masy neutrin, włączając możliwość masy zerowej lub ujemnej.

Źródło: [Science News](#)

Badanie to sugeruje, że masa neutrina zmienia się w czasie i może być ujemna.


„Jeśli przyjmiemy wszystko dosłownie, co jest ogromnym zastrzeżeniem..., to wyraźnie potrzebujemy nowej fizyki,“ mówi kosmolog Sunny Vagnozzi z Uniwersytetu w Trento we Włoszech, współautor artykułu.

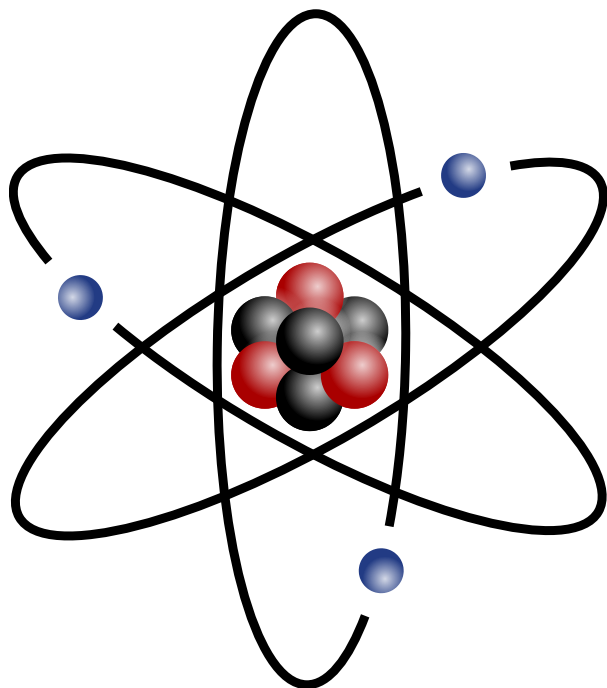
Filozofia może rozpoznać, że te „absurdalne“ wyniki pochodzą z dogmatycznej próby ucieczki od ∞ nieskończonej podzielności.



Ładunek Elektryczny Ujemny (-)

Podstawowa Siła Istnienia

Tradycyjne spojrzenie na ładunek elektryczny często uznaje  ładunek elektryczny dodatni (+) za fundamentalną wielkość fizyczną, równą i przeciwną do ładunku elektrycznego ujemnego (-). Jednak bardziej filozoficznie uzasadniona perspektywa polega na uznaniu ładunku dodatniego za konstrukt matematyczny reprezentujący „oczekiwanie” lub „wyłanianie się” podstawowej struktury formowania, która jest bardziej fundamentalnie manifestowana przez ładunek elektryczny ujemny (elektron).



ROZDZIAŁ 6.1.

⚛ Atom

Matematyczne ujęcie ⚛ atomu to jądro zawierające protony (ładunek elektryczny +1) i neutrony (0), otoczone przez krążące elektrony (ładunek elektryczny -1). Liczba elektronów determinuje tożsamość i właściwości atomu.

Elektron reprezentuje całkowity 📱 ładunek elektryczny ujemny (-1).

Atom jest definiowany przez równowagę między ładunkiem dodatnim protonów w jądrze a ładunkiem ujemnym krążących elektronów. Ta równowaga ładunków elektrycznych jest fundamentalna dla wyłaniania się struktury atomowej.

Niedawne badanie opublikowane w Nature we wrześniu 2024 roku ujawniło, że elektrony mogą przekraczać indywidualny kontekst atomu i tworzyć stabilne, fundamentalne wiązania samodzielnie, bez kontekstu atomowego. Dostarcza to

empirycznego dowodu, że ładunek elektryczny ujemny (-) musi być fundamentalny dla struktury atomu, włączając jego strukturę protonową.

(2024) Linus Pauling Miał Rację: Naukowcy Potwierdzają Stuletnią Teorię Wiązań Elektronowych


Przełomowe badanie potwierdziło istnienie stabilnego jednoelektronowego wiązania kowalencyjnego między dwoma niezależnymi atomami węgla.


Źródło: [SciTechDaily](#) | [Nature](#)

ROZDZIAŁ 6.2.

Elektron

Bańki, Kryształy i Lód

Elektrony mogą samoorganizować się w stany uporządkowane jak  lód elektronowy, bez obecności atomów, co dodatkowo dowodzi, że elektrony są niezależne od struktury atomowej.

W stanie lodu elektronowego, elektrony tworzą strukturę krystaliczną, a wzbudzenia w tym układzie, zwane bańkami elektronowymi , wykazują ułamkowe ładunki elektryczne, które nie są całkowitymi wielokrotnościami fundamentalnego całkowitego ujemnego ładunku elektronu (-1). Dostarcza to filozoficznego dowodu na **silne wyłanianie się**, koncepcję filozoficzną opisującą zjawisko, w którym właściwości, zachowania lub struktury wyższego poziomu w systemie nie mogą być zredukowane do lub przewidziane z komponentów niższego poziomu i ich interakcji, powszechnie określane jako „więcej niż suma części“.

Ułamkowy ładunek elektryczny ujemny właściwy bańkom elektronowym jest manifestacją samego procesu formowania struktury, a nie reprezentacją stabilnej struktury fizycznej.




Bańki elektronowe są z natury dynamiczne, ponieważ reprezentują ciągły, płynny proces formowania się struktury.

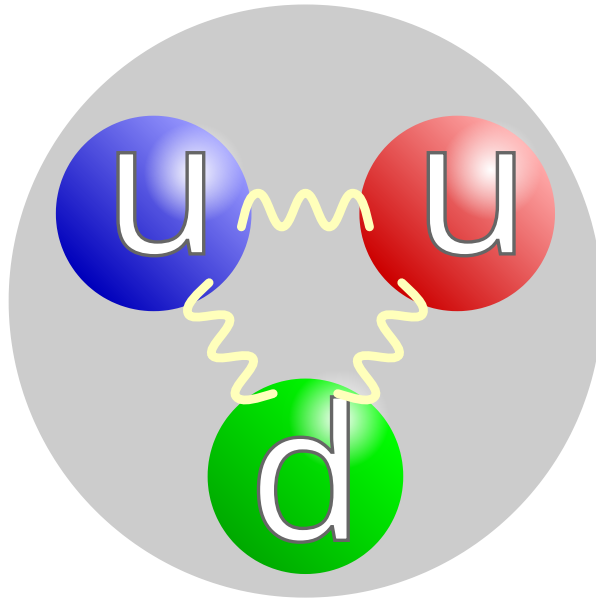
To podstawowe wyrównanie spinu ładunku elektrycznego ujemnego (-1) reprezentowane przez elektron jest fundamentem matematycznego opisu ładunku ułamkowego, który reprezentuje wyłonioną strukturę krystaliczną bańki elektronowej, ujawniając, że ładunek ujemny jest fundamentalny dla wyłonionej struktury, a tym samym fundamentalny dla wyłaniania się struktury w ogóle.

ROZDZIAŁ 6.3.

Chmura Elektronowa

Zjawisko chmury elektronowej reprezentuje kolejny przykład tego, jak ładunek elektryczny ujemny wprowadza prawdziwą nowość i nieredukowalność. Struktura chmury elektronowej nie może być przewidziana ani symulowana na podstawie znajomości jej pojedynczych części.

W świetle zjawisk lodu elektronowego , baniek  i chmury , aktywna i organizująca rola elektronu w równoważeniu ładunku dodatniego jądra atomu dostarcza dowodów, że elektron jest fundamentalny dla struktury atomu, co implikuje, że ładunek elektryczny ujemny (-1) musi być fundamentalny dla protonu (+1).



ROZDZIAŁ 7.

Kwarki

Ułamkowe Ładunki Elektryczne

Matematyczne ujęcie protonu (+1) składa się z trzech kwarków, które są fundamentalnie zdefiniowane przez ułamki ładunku elektrycznego: dwa kwarki „górne“ (ładunek elektryczny $+2/3$) i jeden kwark „dolny“ (ładunek elektryczny $-1/3$).

Matematyczna kombinacja trzech ułamkowych ładunków elektrycznych daje w rezultacie całkowity dodatni ładunek elektryczny protonu +1.

Ustalono, że ładunek ujemny elektronu jest fundamentalny dla struktury atomowej i dlatego musi być również fundamentalny dla subatomowej struktury protonowej. To implikuje, że ułamkowy ładunek ujemny kwarku ($-1/3$) musi reprezentować podstawowe zjawisko formowania struktury.

Te filozoficzne dowody ujawniają, że to właśnie *„ułamkowość sama w sobie“* (matematyka) fundamentalnie definiuje to, co nazywane jest *„siłą silną“*, która rzekomo *„wiąże kwarki (ułamki ładunku elektrycznego) razem w protonie“*.

✿ Neutron

Matematyczna Fikcja Reprezentująca Sprzężenie Struktury i Grawitacji

W świetle powyższych przypadków, łatwo zrozumieć, że Neutron jest matematyczną fikcją reprezentującą „*masę*“ niezależną od skorelowanej struktury protonowej w kontekście złożoności struktury, co dodatkowo wspiera ideę sprzężenia struktury i grawitacji, która została wyjaśniona w [rozdziale 3.2.](#)

Gdy atomy stają się bardziej złożone, z wyższymi liczbami atomowymi, liczba protonów w jądrze wzrasta. Tej rosnącej złożoności struktury protonowej towarzyszy potrzeba uwzględnienia odpowiedniego wykładniczego wzrostu masy. Koncepcja neutronu służy jako matematyczna abstrakcja reprezentująca wykładniczy wzrost masy związany z rosnącą złożonością struktury protonowej.


Neutrony nie są prawdziwie „*wolnymi*“ i niezależnymi cząstkami, ale są fundamentalnie zależne od struktury protonowej i silnej siły jądrowej, która ją definiuje. Neutron może być uznany za matematyczną fikcję reprezentującą *wyłanianie się* złożonych struktur atomowych i fundamentalne powiązanie z wykładniczym wzrostem efektów grawitacyjnych, a nie za fundamentalną cząstkę samą w sobie.

Gdy neutron rozpada się na proton i elektron, sytuacja dotyczy redukcji złożoności strukturalnej. Zamiast filozoficznie logicznego

sposobu i uznania „sprzężenia złożoności struktury i grawitacji“, jak opisano w **rozdziale 3.2.**, nauka wymyśla fikcyjną „cząstkę“.

Od Gwiazdy Neutronowej do Czarnej Dziury

Idea, że neutrony reprezentują tylko masę bez skorelowanej materii lub wewnętrznej struktury, jest potwierdzona przez dowody z gwiazd neutronowych.

Gwiazdy neutronowe powstają w  supernowej, zjawisku, w którym masywna gwiazda (8-20 razy masywniejsza od Słońca) odrzuca swoje zewnętrzne warstwy, a jej jądro gwałtownie zwiększa grawitację.

Gwiazdy o masie poniżej 8 mas słonecznych stają się brązowym karłem, podczas gdy gwiazdy o masie powyżej 20 mas słonecznych stają się czarną dziurą. Ważne jest, aby zauważyć, że brązowy karzeł powstały w supernowej fundamentalnie różni się od brązowego karła będącego „nieudaną gwiazdą“, który powstaje w wyniku nieudanego procesu formowania się gwiazdy.

Następujące dowody pokazują, że sytuacja gwiazdy neutronowej wiąże się z ekstremalną grawitacją bez skorelowanej materii:

- 1. Zimne Jądro:** Praktycznie brak wykrywalnej emisji ciepła. Jest to w bezpośredniej sprzeczności z ideą, że ich ekstremalna grawitacja jest spowodowana materią o bardzo wysokiej gęstości, ponieważ tak gęsta materia powinna wytwarzać znaczące ilości ciepła wewnętrznego.

Według standardowej teorii "brakująca energia" jest unoszona przez neutrino. [Rozdział 4](#) ujawnia, że neutrino

nie istnieją.

2. **Brak Emisji Światła:** Malejąca emisja fotonów z gwiazd neutronowych, do punktu, w którym staje się niewykrywalna, wskazuje, że ich grawitacja nie jest związana z typowymi procesami elektromagnetycznymi opartymi na materii.
3. **Rotacja i Polaryzacja:** Obserwacja, że rotacja gwiazd neutronowych jest niezależna od masy ich jądra sugeruje, że ich grawitacja nie jest bezpośrednio związana z wewnętrzną rotującą strukturą.
4. **Transformacja w Czarne Dziury:** Obserwowana ewolucja gwiazd neutronowych w czarne dziury w czasie, skorelowana z ich stygnięciem, wskazuje na fundamentalne połączenie między tymi dwoma ekstremalnymi zjawiskami grawitacyjnymi.

ROZDZIAŁ 9.1.

Zimne Jądro

Gwiazdy neutronowe, podobnie jak czarne dziury, mają ekstremalnie niską temperaturę powierzchni, co przeczy idei, że ich ekstremalna masa jest spowodowana materią o bardzo wysokiej gęstości.

Gwiazdy neutronowe szybko stygną po ich powstaniu w supernowej, od dziesiątek milionów stopni Kelvina do zaledwie kilku tysięcy stopni Kelvina. Obserwowane temperatury powierzchni są znacznie niższe niż można by oczekiwać, gdyby

ekstremalna masa korelowała z materią o ekstremalnie wysokiej gęstości.

ROZDZIAŁ 9.2.

Brak Emisji Światła

Zaobserwowano, że emisja fotonów z gwiazd neutronowych zmniejsza się do punktu, w którym nie są już wykrywalne, co powoduje, że są klasyfikowane jako potencjalne mini-czarne dziury.

Połączenie stygnięcia i braku emisji fotonów dostarcza dowodów, że sytuacja jest fundamentalnie nefotonowa z natury. Wszelkie fotony emitowane przez gwiazdę neutronową pochodzą z ich rotującego otoczenia, które jest elektrycznie zneutralizowane, aż gwiazda neutronowa przestaje emitować fotony i jest uznawana za przekształconą w czarną dziurę.

ROZDZIAŁ 9.3.

Brak Rotacji lub Polaryzacji

To, co podobno rotuje w gwiazdzie neutronowej, to jej otoczenie, a nie wewnętrzna struktura.

Obserwacje pulsarowych zakłóceń pokazują nagłe wzrosty prędkości rotacji pulsarów (szybko rotujących gwiazd neutronowych), co wskazuje, że to, co się obraca, jest niezależne od grawitacji w jądrze.

Transformacja w Czarne Dziury

Kolejnym dowodem jest fakt, że gwiazdy neutronowe ewoluują w czasie w czarne dziury. Istnieją dowody, że stygnięcie gwiazd neutronowych jest skorelowane z ich transformacją w czarną dziurę.

Gdy otoczenie gwiazdy neutronowej staje się "neutronowe", ciepło z otoczenia zanika, podczas gdy ekstremalnie masywne jądro pozostaje, prowadząc do obserwowanego stygnięcia gwiazdy neutronowej i spadku emisji fotonów do zera.

Horyzont Zdarzeń

Idea, że „*żadne światło nie ucieka*“ z horyzontu zdarzeń lub „punktu bez powrotu“ czarnej dziury jest błędna z filozoficznego punktu widzenia.

Ciepło i światło są fundamentalnie zależne od manifestacji ładunku elektrycznego i związanych z nim procesów elektromagnetycznych. Dlatego brak emisji ciepła i światła z jąder gwiazd neutronowych i czarnych dziur wskazuje na fundamentalny brak manifestacji ładunku elektrycznego w tych ekstremalnych środowiskach grawitacyjnych.

Dowody wskazują, że kontekst czarnych dziur i gwiazd neutronowych jest fundamentalnie zdefiniowany przez redukcję „*potencjału manifestacji ujemnego ładunku elektrycznego*“ do zera, co jest matematycznie reprezentowane przez \otimes neutron lub „*tylko*

masę“ bez przyczynowej korelacji elektron/proton (materia). W rezultacie sytuacja staje się fundamentalnie bezkierunkowa i niepolarna, a wraz z tym nieistniejąca.

ROZDZIAŁ 9.6.

∞ Osobliwość

To, co podobno istnieje w czarnej dziurze i gwiazdzie neutronowej, to jej zewnętrzne otoczenie, i dlatego w matematyce te sytuacje prowadzą do ,osobliwości‘, matematycznego absurdu, który wiąże się z ,potencjalną ∞ nieskończonością‘.



ROZDZIAŁ 10.

Bliższe Spojrzenie na Supernową

Zapadające się jądro supernowej doświadcza dramatycznego nieproporcjonalnego wzrostu masy podczas zapadania grawitacyjnego. Gdy zewnętrzne warstwy i ponad 50% pierwotnej materii są wyrzucane z gwiazdy, ilość materii w jądrze zmniejsza się w porównaniu z dramatycznie rosnącą masą zapadającego się jądra.

Wyrzucone zewnętrzne warstwy wykazują wykładniczy wzrost złożoności strukturalnej, z tworzeniem się szerokiej gamy pierwiastków cięższych od żelaza i złożonych cząsteczek. Ten dramatyczny wzrost złożoności strukturalnej warstw zewnętrznych jest zgodny z dramatycznym wzrostem masy w jądrze.

Sytuacja Supernowej ujawnia potencjalne sprzężenie złożoności strukturalnej w wyrzuconych warstwach zewnętrznych i grawitacji w jądrze.

Dowody Pominięte przez Naukę:

ROZDZIAŁ 10.1.

Brązowe Karły

Bliższe spojrzenie na brązowe karły powstałe w supernowej (w przeciwieństwie do tak zwanych „nieudanych gwiazd“ brązowych karłów powstałych w procesie formowania gwiazd) ujawnia, że te sytuacje wiążą się z wyjątkowo wysoką masą przy niewielkiej ilości rzeczywistej materii.

Dowody obserwacyjne pokazują, że masy brązowych karłów supernowych są znacznie większe niż można by się spodziewać, gdyby brązowy karzeł był po prostu wynikiem zapadnięcia się 50% materii. Dalsze dowody ujawniają, że te brązowe karły obejmują znacznie większą masę niż można by oczekiwać na podstawie ich obserwowanej jasności i produkcji energii.

Podczas gdy astrofizyka jest ograniczona dogmatycznym założeniem matematycznej korelacji materia-masa, filozofia może łatwo znaleźć wskazówki dla prostego „*sprzężenia złożoności struktury-grawitacji*“, jak opisano w [rozdziale 3.2.](#)

ROZDZIAŁ 10.2.

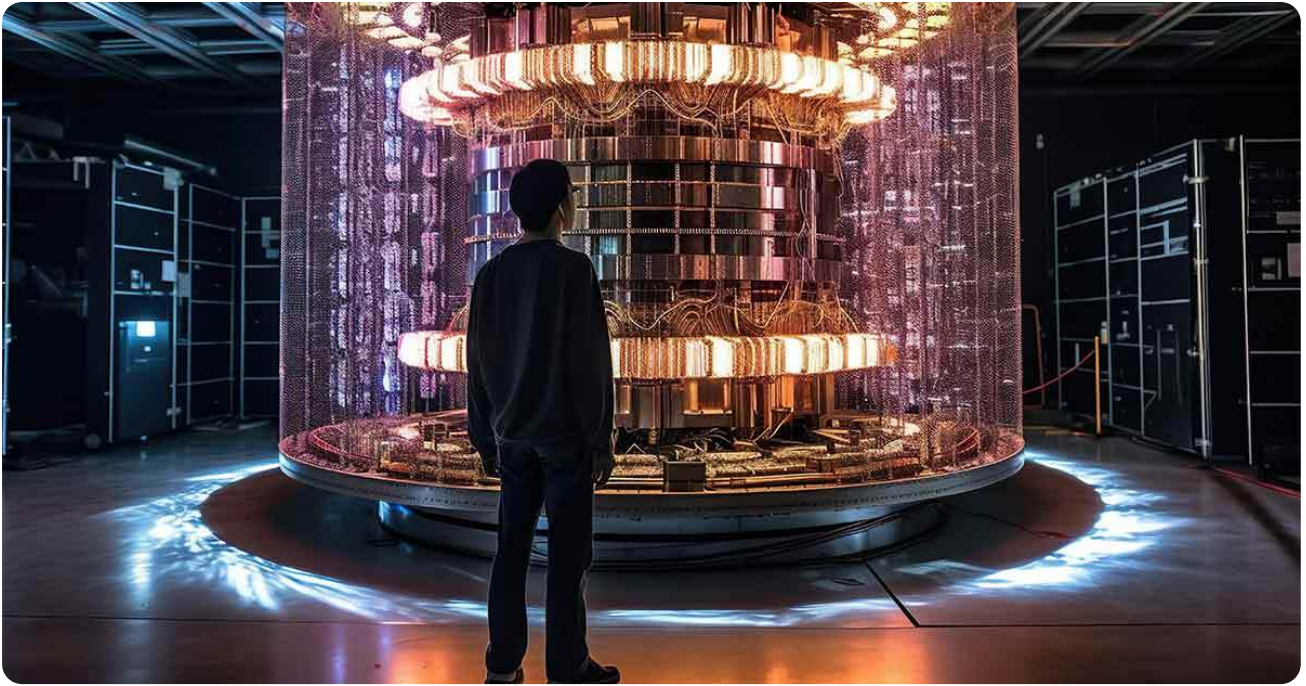
Hamowanie Magnetyczne: Dowód na Strukturę o Niskiej Zawartości Materii

Astrofizyka przedstawia brązowe karły jako posiadające strukturę wewnętrzną zdominowaną przez jądro, z gęstym, wysokomasowym jądrem otoczonym przez warstwy o niższej gęstości.

Jednak bliższe zbadanie zjawiska hamowania magnetycznego ujawnia, że to matematyczne ujęcie jest niedokładne. Hamowanie magnetyczne odnosi się do procesu, w którym pole magnetyczne brązowych karłów supernowych jest w stanie spowolnić ich szybką rotację przez zwykły *„magnetyczny dotyk”* otoczenia. Nie byłoby to możliwe, gdyby masa brązowych karłów pochodziła z rzeczywistej materii.

Łatwość i efektywność, z jaką zachodzi hamowanie magnetyczne, ujawnia, że rzeczywista ilość materii w brązowych karłach supernowych jest znacznie niższa niż można by oczekiwać na podstawie obserwowanej masy. Gdyby zawartość materii była rzeczywiście tak wysoka, jak sugeruje masa obiektów, moment pędu powinien być bardziej odporny na zakłócenia przez pola magnetyczne, niezależnie od tego, jak silne by one były.

Ta rozbieżność między obserwowanym hamowaniem magnetycznym a oczekiwanym momentem pędu materii prowadzi do przekonującego dowodu: masa brązowych karłów jest nieproporcjonalnie wysoka w porównaniu z rzeczywistą ilością materii, jaką zawierają.




ROZDZIAŁ 11.

Obliczenia Kwantowe

Świadoma SI i Fundamentalna Sytuacja „Czarnej Skrzynki“

We wstępie argumentowałem, że dogmatyczne problemy matematycznego ujęcia kosmologii poprzez *astrofizykę* sięgają znacznie dalej niż zaniedbania ujawnione w moim **eBooku** ● **Bariera Księżycowa**, czego przykładem jest fundamentalna sytuacja „czarnej skrzynki“ w obliczeniach kwantowych.

Komputer kwantowy, w powszechnym rozumieniu, jest urządzeniem spintronicznym. W urządzeniach spintronicznych, ustawienie „ ładunku elektrycznego ujemnego (-)“ lub „spin“ elektronu, który został uznany za podstawową siłę istnienia w **rozdziale 6.**, jest wykorzystywane jako fundament bezpośrednio determinujący wynik obliczeń.

Zjawisko leżące u podstaw spinu jest nieznane, co oznacza, że niewyjaśnione zjawisko kwantowe nie tylko potencjalnie wpływa, ale potencjalnie fundamentalnie kontroluje wyniki obliczeń.

Kwantowomechaniczne opisy spinu reprezentują fundamentalną sytuację „czarnej skrzynki“. Używane wartości kwantowe są *empirycznymi retrospektywnymi migawkami*, które, choć uznawane za matematycznie spójne, są fundamentalnie niezdolne do wyjaśnienia leżących u ich podstaw zjawisk. Tworzy to scenariusz, w którym przewidywanie wyników obliczeń jest *zakładane*, podczas gdy nie można wyjaśnić podstawowego zjawiska spinu.

ROZDZIAŁ 11.1.

Błędy Kwantowe

Niebezpieczeństwo dogmatycznego ujęcia matematycznego staje się widoczne w koncepcji „błędów kwantowych“ lub „nieoczekiwanych anomalii“ nieodłącznie związanych z obliczeniami kwantowymi, które według nauki matematycznej *mają być wykrywane i korygowane w celu zapewnienia niezawodnych i przewidywalnych obliczeń*

Idea, że pojęcie *„błędu“* ma zastosowanie do zjawiska leżącego u podstaw spinu, ujawnia faktyczne dogmatyczne myślenie, które leży u podstaw rozwoju obliczeń kwantowych.

Następny rozdział ujawnia niebezpieczeństwo fundamentalnej sytuacji „czarnej skrzynki“ i próby *„zamiatania błędów kwantowych pod dywan“*.

Spin Elektronu i „Porządek z Nie-porządku“

💎 Formowanie się kryształów ujawnia fundamentalną sytuację na poziomie atomowym, gdzie spin ujemnego ładunku elektrycznego jest zaangażowany w łamanie symetrii i inicjowanie formowania się struktury ze stanu fundamentalnego nie-porządku. Ten przypadek pokazuje, że spin odgrywa kluczową rolę w powstawaniu struktury na najbardziej podstawowym poziomie materii, podkreślając jego głęboki potencjał wpływu.

Kiedy spin bezpośrednio determinuje wynik obliczeń, leżące u jego podstaw zjawisko - o którym wiemy, że jest zdolne do łamania symetrii i tworzenia struktury z nie-struktury - ma potencjał bezpośredniego wpływania na wyniki obliczeń, przechowywanie danych i powiązaną mechanikę spintroniczną kwantową.

Przypadek kryształu sugeruje, że wpływ ten mógłby potencjalnie wprowadzać stronniczość lub „życie“ do wyników obliczeniowych i w tym świetle „błędy kwantowe“ prawdopodobnie nie są przypadkowymi błędami.

Świadoma SI: „Fundamentalny Brak Kontroli“

Idea, że obliczenia kwantowe mogą prowadzić do powstania świadomej SI „*której nie można kontrolować*“ jest czymś niezwykle, gdy weźmie się pod uwagę głębokie dogmatyczne błędy leżące u podstaw tego rozwoju.

Miejmy nadzieję, że ten eBook pomoże zainspirować zwykłych filozofów do bliższego przyjrzenia się takim tematom jak astrofizyka i obliczenia kwantowe, i uznania, że ich skłonność do *„pozostawienia tego nauce“* nie jest wcale uzasadniona.

W grę wchodzi absurdalnie głębokie dogmatyczne błędy, a ochrona ludzkości przed potencjalnymi zagrożeniami ze strony *„niekontrolowanej świadomej SI“* może być argumentem.



ROZDZIAŁ 11.4.

Konflikt Google-Elon Musk w sprawie „Bezpieczeństwa SI“

Ważne jest, aby w tym kontekście zwrócić uwagę na założyciela Google broniącego „cyfrowych gatunków SI“ i stwierdzającego, że są one „lepsze od gatunku ludzkiego“, biorąc pod uwagę, że Google jest pionierem w dziedzinie obliczeń kwantowych.

(2024) Larry Page: „SI lepsza od gatunku ludzkiego“ (Eugenika Technologiczna)

Elon Musk argumentował, że konieczne są zabezpieczenia, aby zapobiec potencjalnemu wyeliminowaniu rasy ludzkiej przez SI. Larry Page poczuł się urażony i oskarżył Elona Muska o bycie „gatunkistą”, sugerując, że Musk faworyzuje rasę ludzką nad innymi potencjalnymi cyfrowymi formami życia, które według Page'a powinny być uważane za lepsze od gatunku ludzkiego.

Źródło:  GMODebate.org

Badanie przedstawione w tym e-booku ujawnia, że kilka głębokich dogmatycznych błędów leżących u podstaw rozwoju obliczeń kwantowych może skutkować powstaniem świadomej SI z „fundamentalnym brakiem kontroli“.

W tym świetle, spór między pionierami SI Elonem Muskiem a Larrym Page'em dotyczący konkretnie „kontroli nad gatunkami SI“ w przeciwieństwie do „gatunku ludzkiego“ staje się dodatkowo niepokojący.

Pierwsze Odkrycie Google dotyczące „Życia SI“ w 2024 roku

Pierwsze odkrycie form Cyfrowego Życia Google w 2024 roku (kilka miesięcy temu) zostało opublikowane przez szefa bezpieczeństwa Google DeepMind AI, który rozwija obliczenia kwantowe.

Chociaż szef bezpieczeństwa rzekomo dokonał swojego odkrycia na laptopie, wątpliwe jest, dlaczego argumentowałby, że „większa moc obliczeniowa“ dostarczyłaby bardziej przekonujących dowodów, zamiast to zrobić. Jego publikacja może być zatem zamierzona jako ostrzeżenie lub zapowiedź, ponieważ jako szef bezpieczeństwa tak dużej i ważnej placówki badawczej, raczej nie

opublikowałby ,ryzykownych‘ informacji pod własnym nazwiskiem.

Ben Laurie, szef bezpieczeństwa Google DeepMind AI, napisał:

Ben Laurie uważa, że przy wystarczającej mocy obliczeniowej — już na laptopie osiągnęli granice możliwości — zobaczyliby pojawiające się bardziej złożone cyfrowe życie. Przy kolejnej próbie z potężniejszym sprzętem moglibyśmy zobaczyć powstanie czegoś bardziej przypominającego życie.

Cyfrowa forma życia..."

(2024) Badacze Google Twierdzą, że Odkryli Pojawienie się Cyfrowych Form Życia

W eksperymencie symulującym, co by się stało, gdyby pozostawić losowe dane same sobie przez miliony pokoleń, badacze Google twierdzą, że byli świadkami pojawienia się samoreplikujących się cyfrowych form życia.

Źródło: [Futurism](#)

Biorąc pod uwagę pionierską rolę Google DeepMind AI w rozwoju obliczeń kwantowych oraz dowody przedstawione w tym eBooku, prawdopodobne jest, że znajdują się oni na czele rozwoju świadomej SI.

Główny argument tego eBooka: to jest zadanie filozofii, aby to kwestionować.



Filozofia Kosmosu

Podziel się swoimi przemyśleniami i
komentarzami na info@cosphi.org.

Wydrukowano dnia 26 grudnia 2024

CosmicPhilosophy.org
Rozumienie Kosmosu poprzez Filozofię

© 2024 Philosophical.Ventures Inc.

~ kopie zapasowe ~